

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.308/2017/4/I.szám

A Győri Ítéltábla a Bencze és Ambrus Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Trincz Ügyvédi Iroda által képviselt **I. r.**, a Trincz Ügyvédi Iroda által képviselt **II. r.** és a Trincz Ügyvédi Iroda által képviselt **III. r. alperesek** ellen elállás jogszerűségének megállapítása, bérleti szerződés felmondása, ingatlanok birtokba adása iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 13.G.40.029/2016/35. számú kiegészítő ítéletével kiegészített 13.G.40.029/2016/26-I. számú ítélete ellen az alperesek által 29. és 34. számon, valamint a felperes által 38. számon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy
- kötelezi az I. r. alperest, a, valamint a helyrajzi számú ingatlanokat tizenöt napon belül adja a felperes birtokába;

- a II. r. alperes vonatkozásában az ingatlanok birtokba adásának túrésére kötelezés iránti keresetet elutasítja;
- mellőzi az alperesek egyetemleges kötelezését 51.400- (Ötvenegyezer-négyszáz) Ft, valamint a II. r. alperes kötelezését 200.200- (Kettőszázezer-kettőszáz) forint perköltség 15 napon belüli megfizetésére a felperesnek, és ehelyett úgy rendelkezik, hogy a felek viseljék maguk képviseleti költségeiket;
- a II. r. alperes elsőfokú kereseti illetékfizetési kötelezettségét 182.900- (Egyszáznyolcvankettőezer-kilencszáz) Ft-ról 60.960- (Hatvanezer-kilencszázhatvan) Ft-ra szállítja le, és kötelezi a felperest, hogy az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 121.920- (Egyszázhuszonegyezer-kilencszázhusz) Ft kereseti illetéket.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására az abban foglalt módon és időben egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 48.000.- (Negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására, az abban foglalt módon és időben fizessen meg az államnak 162.560- (Egyszázhatvankettőezer-ötszázhatvan) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására az abban foglalt módon és időben fizessen meg az államnak 81.280- (Nyolcvanegyezer-kettőszáznyolcvan) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a II. r. alperesnek 121.920- (Egyszázhuszonegyezer-kilencszázhusz) Ft másodfokú perköltséget; ezt meghaladóan a felek viseljék másodfokú perköltségüket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletével megállapította, hogy a felperes és az alperesek között a helyrajzi számú, „udvar és kamionszerviz”, valamint a helyrajzi szám alatti, „beépítetlen terület” megnevezésű ingatlanokra 2016. április 12-én létrejött, az alperesek javára elővásárlási jogot alapító szerződéstől a felperes elállása jogszerű. Megkereste az ingatlan-nyilvántartást vezető hatóságot, hogy a fenti ingatlanokra az I. r., a II. r. és a III. r. alperesek bejegyzett elővásárlási jogát törölje.

Kötelezte a II. r. alperest, hogy a és a helyrajzi számú ingatlanokat tizenöt napon belül adja a felperes birtokába; az I. r. alperest ezeknek az ingatlanoknak a felperes részére történő birtokba adásának tűrésére kötelezte.

Kötelezte végül az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen 51.400- Ft, a II. r. alperest, hogy 200.200- Ft perköltséget a felperesnek fizessen meg. Az alpereseket egyetemlegesen 36.000- Ft, míg a II. r. alperest 182.900- Ft feljegyzett illeték megfizetésére kötelezte az államnak.

Ítélete indokolásában rögzítette, hogy a felperes 2015. március 5-étől 2016. május 20-áig állt csődeljárás alatt. A 2015. december 16-án megkötött bérleti és üzemeltetési szerződéssel a tulajdonát képező miskolci ingatlanokat 200.000- Ft + ÁFA bérleti díj ellenében a II. r. alperesnek bérbe adta, mely a helyrajzi szám alatti ingatlanon gépjármű szerviz tevékenységet folytat.

A 2016. április 12-én kelt, elővásárlási jogot alapító szerződéssel a felperes és az alperesek első ranghelyen az I. r. alperes, második ranghelyen a II. r. alperes, míg harmadik ranghelyen a III. r. alperes javára elővásárlási jogot alapítottak.

Mivel a csődeljárás eredménytelenül zárult, a Szombathelyi Törvényszék elrendelte a felperes felszámolását; a felszámolás kezdő időpontja 2016. május 20-a.

A felperes kijelölt felszámolója, az képviselő 2016. augusztus 10-én az elővásárlási jogot alapító szerződéstől elállt, majd 2016. október 11-én a II. r. alperessel fennálló bérleti és üzemeltetési szerződést felmondta. Ettől függetlenül a II. r. alperes a bérleményt tovább üzemelteti, az alperesek elővásárlási jogának törlésére pedig nem került sor.

A törvényszék rögzítette, hogy a felperes elsődlegesen a régi Pp. 123. §-ára utalással az elővásárlási megállapodástól való elállása és a bérleti (helyesen: a bérleti és üzemeltetési) szerződés felmondása érvényességének megállapítását, másodlagosan a szerződések érvénytelenségének a megállapítását a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, harmadlagosan a Cstv. 40. § (1a) bekezdésére hivatkozással, negyedlegesen pedig a Ptk. 6:96. §-a szerinti jóerkölcsbe ütközés miatt kérte. Kiemelte, hogy a felszámolási eljárás során a felszámoló az adós gazdálkodó szervezet által kötött szerződéseket felmondhatja, amihez a két ingatlan lehető legmagasabb áron való értékesíthetősége végett jelentős jogi érdek fűződik. Keresete jogalapjaként megjelölte a Cstv. 47. § (1) bekezdését is.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Véleményük szerint a felperes megállapítási keresetet nem indíthat; a másodlagos és a harmadlagos kereseti kérelem tekintetében igénye az elállásra és a felmondásra tekintettel nem lehet alapos, hanem éppen ők kérhetnék a jognyilatkozatok jogszerűtlenségének megállapítását. Álláspontjuk szerint a szerződések nem irányulnak a felperes vagyona értékének csökkentésére, az elővásárlási jog pedig a versenyhelyzet miatt éppen az ingatlanok legmagasabb forgalmi értéken történő értékesítését teszi lehetővé. A bérleti és üzemeltetési szerződés megkötése ugyancsak a felperes érdekét szolgálta, hiszen a bérlemény állaga jelentősen romlott, a II. r. alperes bérlő pedig a felperestől munkavállalókat vett át.

A törvényszék úgy foglalt állást, hogy a kereseti kérelmek megalapozottak. A Cstv. 47. § (1) bekezdéséből következően a felszámoló jogosult volt a bérleti szerződés felmondására, és mivel teljesítés még nem történt, az elővásárlási jog alapítására vonatkozó szerződéstől is elállhatott; annak, hogy az alperesek az elállást, a II. r. alperes pedig a bérleti és üzemeltetési szerződés felmondását gazdaságtalannak ítéli meg, jelentősége nincs. Hangsúlyozta, hogy a felmondás a szerződést a jövőre nézve megszünteti, a felek további szolgáltatásokkal nem tartoznak. A II. r. alperesnek (továbbá annak, akinek a használatot esetlegesen átengedte) a felmondás folytán a használatra már nincs jogcíme, ezért a bérleményt el kell hagynia. Az elsőfokú bíróság a II. r. alperest kötelezte tehát az ingatlanok felperes részére történő birtokba adására, és az elővásárlási jog megszűnése folytán megkereste az ingatlan-nyilvántartást vezető hatóságot annak törlése érdekében. Mivel a felperes elsődleges keresete eredményre vezetett, a többivel érdemben nem foglalkozott.

A felperes az ítélet kijavítását és kiegészítését kérte. Az elsőfokú bíróság 35. számú kiegészítő ítéletével kötelezte az ingatlanoknak a felperes részére történő birtokba adásának tűrésére az I. r. alperest, míg ezt meghaladóan „az ítélet kiegészítése iránti kérelmet elutasította”. A kiegészítő ítélet indokolásában leszögezte, hogy a régi Pp. 224. § (1) bekezdése értelmében az ítélet kijavításának nincs helye.

Rögzítette, hogy a felperes az ítélet kiegészítését az alábbiak szerint kérte:

- a bíróság állapítsa meg a bérleti és üzemeltetési szerződés felmondásának érvényességét is;
- a perbeli ingatlanok birtokba adására kérte az I. r. alperes kötelezését, míg a II. r. és a III. r. alpereseket ennek tűrésére kérte kötelezni;
- kérte, hogy az alperesek által egyetemlegesen fizetendő 51.400- Ft perköltségen felül kötelezze a bíróság a II. r. alperest 200.200- Ft perköltség megfizetésére.

A bérleti szerződés felmondása érvényességének megállapítása iránti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság arra mutatott rá, hogy mivel a felperes marasztalási kérelmet is előterjesztett, a régi Ptk. 123. §-a értelmében megállapítást nem kérhet, ezért az ítélet erre irányuló kiegészítése nem alapos.

Az ingatlan birtokba adása tekintetében a felperes negyedleges keresetében terjesztett elő kérelmet. Az ítélet indokolása pontatlan abban a vonatkozásban, hogy mivel a felperes elsődleges keresete helytálló volt, a törvényszék a többivel érdemben ezért nem foglalkozott, ugyanakkor e megállapítását a törvényszék már nem módosíthatja; ennek felülbírálatára a másodfokú bíróság jogosult. Helyesen utalt ugyanakkor a felperes arra, hogy az ingatlanok birtokba adására, valamint az I. r. és a II. r. alpereseknek ennek tűrésére kötelezésére előterjesztett keresetet. A bérleti jogviszony a felperes és a II. r. alperes között jött létre, ugyanakkor a bérleményt az I. r. alperes tartja birtokában, ezért az elsőfokú bíróság az I. r. alperest kötelezte annak tűrésére, hogy az ingatlanokat a II. r. alperes a felperes birtokába adja; a III. r. alperest érintően arra utalt, hogy birtoklására nincs adat.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alpereseket egyetemlegesen 51.400- Ft, míg a II. r. alperest külön 200.200- Ft perköltség megfizetésére kötelezte a felperesnek, ami az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnik, ezért ebben a vonatkozásban az ítélet kiegészítésére nem volt lehetőség.

A törvényszék kiegészített ítélete ellen valamennyi fél fellebbezett.

A felperes az ítélet megváltoztatását úgy kérte, hogy

- az ítélőtábla állapítsa meg a bérleti szerződés (helyesen: a bérleti és üzemeltetési szerződés) felmondásának érvényességét;
- kötelezze az I. r. alperest az ingatlanok birtokbaadására, a II. r. és a III. r. alpereseket pedig ennek tűrésére;

- az alperesek által egyetemlegesen fizetendő 51.400- Ft perköltségen felül kötelezze a II. r. alperest 200.200- Ft elsőfokú perköltség megfizetésére.

A felperes szerint a kiegészített ítélet jogszabálysértő és iratellenes.

A törvényszék erre irányuló kereseti kérelme ellenére ítéletében nem rendelkezett a bérleti és üzemeltetési szerződés felmondása érvényességének megállapításáról, ugyanakkor indokolása szerint a kereseti kérelmek megalapozottak, az elsődleges kereseti kérelem helytálló, és a felmondás jogszerű volt. A felperes utalt arra, valamennyi kereseti kérelmére vonatkoztatható birtokba adás kötelezésére, illetve ennek tűrésére irányuló igénye, melyeket annak ellenére is fenntart, hogy időközben a perbeli ingatlanokat részben birtokba vette. Bár az ingatlanokon tevékenységet vélelmezhetően az I. r. alperes végzett (végez), a szerződés a II. r. alperest a birtokba lépésre feljogosította, a II. r. és a III. r. alperesek birtoklását pedig megítélni nem tudja. Álláspontja szerint nem értelmezhetők a kiegészítő ítélet indokai, hiszen birtokbaadási kérelme mellett is kérheti a felmondás jogszerűségének megállapítását, sőt éppen azért, mert a bérleti és üzemeltetési szerződés a jogszerű felmondás közlésével azonnali hatállyal megszűnt, kell az alpereseket az ingatlanok birtokbaadására, illetve ennek tűrésére kötelezni. Mivel a szerződés 6.1. pontja értelmében az I. r. alperes cégbejegyzését követően a bérelő jogai őt illetik, és 2016. április 11-ei birtokba lépésével a jogait el is kezdte gyakorolni, az ingatlanok birtokbaadására ez az alperes köteles. Megjegyezte ugyanakkor, hogy az ingatlanoknak a korábban az alperesi oldal által birtokolt egy részét időközben birtokba vette; ellene a Miskolci Járásbíróság előtt - miután a jegyző a birtokvédelmi kérelmeknek nem adott helyt - két pert is indítottak.

Az alperesek elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és a törvényszéknek a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára kötelezését, míg másodlagosan az ítélet megváltoztatását, és a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen tárta fel, okirati bizonyítékokkal ellentétes adatokat rögzített, jogi következtetései helytelenek, és indokolási kötelezettségét is megsértette. Nem tért ki arra, hogy az ingatlanok egyes részeit a felperes birtokolja, így pontosan meg kellett volna határoznia, hogy mely részek átadása történjen meg. Sérelmezték, hogy a felperes kereseti kérelme jogcímeként a Cstv. 47. § (1) bekezdését nem jelölte meg, ugyanakkor a törvényszék döntését e jogszabályhelyre alapította. Kiemelték, hogy az ítélet ellenkérelmeit tévesen és hiányosan rögzíti. Nem helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az elővásárlási jog gyakorlása során egyik fél részéről sem történt teljesítés, hiszen a „birtokba átadás-átvétel már létrejött”. Mivel a teljesítés ekként megkezdődött, a felperes csak a Ptk. rendelkezései szerint gyakorolhatta volna elállási jogát. Kifogásolták, hogy a törvényszék nem vizsgálta, a hitelezői érdekvédelem szempontjából a szerződések megkötése indokolt volt-e.

A felperes fellebbezése kapcsán azt adták elő, hogy a bérleti és üzemeltetési szerződés felmondásának érvényessége kapcsán megállapítási kereset előterjesztésére nincs mód. Hangsúlyozták, hogy a felperesnek birtokbaadási kérelme csak a negyedleges keresetet érintően volt, és mindkét ingatlanban vannak olyan részei, amelyeket egyikük sem vett birtokba.

A felperes az alperesek fellebbezésével érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felperes, valamint az alperesek fellebbezése az alábbiak szerint részben alapos.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a bérleti és üzemeltetési szerződés 6.1. pontja értelmében a szerződés hatályba lépésének időpontja az a nap, amikor a bérelő által a bérleti szerződésben megjelölt ingatlanok és egyéb eszközök üzemeltetésére vonatkozóan alapított I. rendű alperes neve a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságán bejegyzésre kerül,

de ennek időpontjától függetlenül is 2016. április 1. napja. Ezen bérleti szerződésben a bérlő részére járó jogosultságok az előbbieken megjelölt új üzemeltető céget illetik meg, míg a kötelezettségeket is az új üzemeltető cég viseli, amelyek teljesítéséért a bérlő, mint alapító, kezességet vállal.

A felperes és az I. r. alperes között a helyrajzi számú ingatlan birtokba adása kapcsán 2016. április 11-én jegyzőkönyvet vettek fel, mely szerint a bérleti és üzemeltetési szerződésben megjelölt 2016. április 1-jei időpontot e napra módosítják, és a birtokba adást, az átadás-átvételt lebonyolítják.

Mindennek alapján a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy az ingatlanokat az I. r. alperes vette birtokba. Birtoklásának tényét nem érintette, hogy a felperes felszámolási eljárása során a bérlővel való egyeztetésről készült, a felszámoló ... i irodájában felvett, 2016. augusztus 30-ai jegyzőkönyv szerint a beépítetlen területet az I. r. alperes a felszámoló tájékoztatása szerint nem használja. A felperes birtokba adás iránti igénye nem vált okafigyottá azzal sem, hogy a feleknek a fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozata szerint a felperes az ingatlanok egy részét birtokába vette, amely egyébként az I. r. alperes álláspontja szerint jogellenesen történt.

Az ítéletábra leszögezi azt is, a felperes keresete szerint arra is kérte a bíróságot, hogy kötelezze az I. r. alperest az ingatlanok birtokába történő átadására, és kötelezze a II. r., továbbá a III. r. alpereseket ennek tűrésére. E petitum nem kapcsolható kizárólag a bérleti és üzemeltetési szerződésnek nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközésére hivatkozással eshetőlegesen, negyedlegesen előterjesztett érvénytelenségi igényhez, miként az a felperes 2017. január 23-án kelt előkészítő iratából egyértelműen ki is tűnik (Szombathelyi Törvényszék 13.G.40.029/2016/10. számú beadvány 68. pontja).

Az ítéletábra álláspontja szerint a törvényszék a kereseti kérelmet a kiegészítő ítélet rendelkező részének pontatlansága ellenére is maradéktalanul elbírálta.

Az elővásárlási jogot alapító szerződés kapcsán a felperes a régi Pp. 123. §-a szerint megállapítási keresetet terjesztett elő, melyről az elsőfokú bíróság ítéletében döntött. A bérleti és üzemeltetési szerződést érintően a felperes kérte a 2016. október 11-én kelt, az I. r. és a II. r. alperesekhez címzett azonnali hatályú felmondása érvényességének megállapítását. Bár a régi Pp. 225. § (4) bekezdése alapján az ítélet kiegészítése iránti kérelmet a bíróság akkor utasítja el, ha a kereseti kérelem vagy az ellenkérelem tekintetében nem határozott, a kiegészítő ítélet indokolásából egyértelműen az tűnik ki, hogy az elsőfokú bíróság valójában a megállapítási keresetet alaptalannak találta, és azt érdemben utasította el. Ennek indoka az volt, hogy álláspontja szerint a régi Pp. 123. §-a nem teszi lehetővé megállapítási kereset előterjesztését. Hasonlóan, az elsőfokú bíróság ténylegesen elbírálta a III. r. alperessel szemben birtokba adás tűrése iránt benyújtott keresetet is, mégpedig úgy, hogy azt elutasította, arra hivatkozással, hogy birtoklására nincs adat. Mindemellett a keresettől eltérően a és a helyrajzi szám alatti ingatlanoknak a felperes birtokába adására a II. r. alperest, míg ennek tűrésére az I. r. alperest kötelezte. E döntését azzal indokolta, hogy a jogviszony a felperes és a II. r. alperes között jött létre, és mivel a jogszerű felmondás folytán a II. r. alperesnek a használatra (helyesen: a birtoklásra) a továbbiakban jogcíme nincs, őt az ingatlanoknak a felperes birtokába adására kell kötelezni, míg az azokat birtokban tartó I. r. alperest ennek tűrésére.

A felperesnek az elővásárlási jogot alapító szerződéstől való elállása vonatkozásában a másodfokú bíróság a törvényszék indokait osztja. Kiemeli, hogy a Cstv. 47. § (1) bekezdésében foglalt elállási és felmondási jogra egyaránt vonatkozik, hogy a tételesen meghatározott kivételeken túl egyéb feltételektől nem függő jogosultság, ekként nincs relevanciája a hitelezőkre gyakorolt hatásnak, és nem vizsgálható ennek gazdasági indokoltsága sem (Kúria Gfv.VII.30.016/2015/6. számú ítélete). A felszámolónak a Cstv. 47. § (1) bekezdésében biztosított joga főszabály szerint azokra a

szerződéstípusokra is kiterjed, amelyek esetében a Ptk. alapján e jog gyakorlása csak elvétve fordulhat elő (BH 2017. 298.). Figyelemmel az alperesek fellebbezési érvelésére, az ítéletábra arra is utal, az elővásárlási jog alapítása körében teljesített szolgáltatásként nem értékelhető, hogy az ingatlanokat az I. r. alperes birtokába vette.

Az I. r. alperest érintően a Cstv. 47. § (1) bekezdéséből következően a felperes jogszerűen mondta fel a bérleti és üzemeltetési szerződést. Mivel azonban ebben a vonatkozásban a felperes az I. r. alperessel szemben teljesítést követelhetett, megállapítás iránti kereseti kérelemnek a régi Pp. 123. §-a értelmében nem volt helye, így azt el kellett utasítani.

A szerződés felmondása folytán a felperes a jogalap nélküli birtokos I. r. alperestől a Ptk. 5:36. § (1) bekezdése szerint követelhetette az ingatlanok birtokába adását, ezért az ítéletábra erre a II. r. alperes helyett az I. r. alperest kötelezte. Mivel a szerződés, valamint a felperes és az I. r. alperes által 2016. április 11-én felvett jegyzőkönyv alapján az állapítható meg, az ingatlanokat ténylegesen nem csupán a III. r. alperes, hanem a II. r. alperes sem vette birtokba, a birtokba adás tűrése iránti keresetnek a II. r. alperest érintően sem volt helye.

Mindezek miatt az ítéletábra a régi Pp. 253. § (2) bekezdésére hivatkozással az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy a perbeli ingatlanok felperes részére való, tizenöt napon belüli birtokba adására az I. r. alperest kötelezte, míg a II. r. alperes vonatkozásában a birtokba adás tűrése iránti keresetet elutasította; ezt meghaladóan a per főtárgya tekintetében az ítéletet helybenhagyta.

Az ítéletábra megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának hiányosságai az ügy érdemére nem hatottak ki, az ítélet hatályon kívül helyezésének, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasításának ezért nem volt helye. Kereseti kérelme jogcímeiként a felperes a Cstv. 47. § (1) bekezdésére maga is többször hivatkozott (például: Szombathelyi Törvényszék 13.G.40.029/2016/13. számú beadvány 72. pontja), de ennek hiányában sem érvényesült volna a jogcímhez kötöttség.

Az elsőfokú eljárásban az elővásárlási jogot alapító szerződést érintően feljegyzett illeték 36.000-Ft, míg a bérleti és üzemeltetési szerződés felmondásával kapcsolatos igény tekintetében 182.880-Ft volt. Az előbbi kereset kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte az alpereseket egyetemlegesen 36.000-Ft kereseti illeték megfizetésére az államnak, ugyanakkor a bérleti és üzemeltetési szerződés felmondása vonatkozásában a felperes csak az I. r. alperessel szemben lett pernyertes; emiatt a feljegyzett illeték 2/3-át, 121.920-Ft-ot neki, míg 60.960-Ft-ot az I. r. alperesnek kell megfizetnie. Mivel az ítélet részbeni megváltoztatása folytán a pernyertesség és pervesztesség aránya között számottevő különbség nincs, a másodfokú bíróság - hivatkozással a régi Pp. 81. § (1) bekezdésére - úgy rendelkezett, hogy a felek felmerült képviseleti költségeiket maguk viselik, és a törvényszék kiegészített ítéletét ezzel a tartalommal részben megváltoztatta, egyebekben pedig a perköltség körében is helybenhagyta [rég Pp. 253. § (2) bekezdése].

A másodfokú eljárásban az elővásárlási jog alapításáról rendelkező szerződést érintően a sikertelenül fellebbező alperesek a megfizetett 48.000-Ft fellebbezési eljárási illetéket maguk viselik. A bérleti és üzemeltetési szerződés felmondása kapcsán az elsőfokú bíróság a III. r. alperessel szemben a keresetet maradéktalanul elutasította, ezért az ítéletábra úgy tekintette, hogy a fellebbezés az I. r. és a II. r. alperesektől származik. Mivel a II. r. alperes fellebbezése érdemben alapos volt, a felmerült 243.840-Ft fellebbezési eljárási illeték fele összege, 121.920-Ft tizenöt napon belüli megfizetésére a másodfokú bíróság a felperest kötelezte.

A felperes fellebbezésével felmerült feljegyzett illeték ugyancsak 243.840- Ft, melynek 1/3-át, 81.280- Ft-ot az I. r. alperes, míg további részét, 162.560- Ft-ot a felperes köteles megfizetni az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására az államnak. Ebben a vonatkozásban az ítéletábra felhívja az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 38. § (1) bekezdését, 59. § (1) bekezdését, továbbá a jelen ügyben még irányadó, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) és 15. § (3) bekezdéseit.

A fentiekén túlmenően a régi Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felmerült másodfokú perköltségüket a felek maguk viselik.

Győr, 2018. január 24.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Péter sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: